

EUROPSKA KOMISIJA
OPĆA UPRAVA ZA KLIMU
Uprava B - Europska & međunarodna tržišta ugljika

Upute br. 1
za usklađenu metodologiju dodjele besplatnih emisijskih jedinica za
razdoblje EU ETS-a nakon 2012. godine

Opće upute za metodologiju dodjele
Završna verzija objavljena 14. travnja 2011. godine

SADRŽAJ

1	Uvod	3
1.1	Značaj Uputa	3
1.2	Polazišta Upute CIM-a	3
1.3	Primjena Uputa	4
1.4	Djelokrug Uputa	4
1.5	Dodatna potpora	4
2	Cilj	5
3	Opis postupka dodjele	7
4	Relevantna postrojenja	10
4.1	Koja su postrojenja obuhvaćena NIM-om?	10
4.2	Komu se dodjeljuju besplatne emisijske jedinice?	10
5	Metodologije dodjele	12
5.1	Pregled metodologija	12
5.2	Polazište za referentne vrijednosti za proizvod	13
5.3	Podjela za podpostrojenja	13
5.4	Faktori korekcije	16
5.4.1	Faktor izloženosti istjecanju ugljika	16
5.4.2	Međusektorski faktor korekcije	17
5.4.3	Linearni faktor redukcije	17
Prilog A	Ključni datumi revidiranog EU-ETS-a	19
Prilog B	Popis definicija	20
Prilog C	Popis kratica	23

1 Uvod

1.1 Značaj Uputa

Ove su Upute dio skupine dokumenata koji su namijenjeni za potporu državama članicama i njihovim nadležnim tijelima u usklađenoj provedbi diljem Unije nove metodologije dodjele emisijskih jedinica za fazu III. EU ETS-a (nakon 2012. godine), uspostavljene Odlukom Komisije [datum usvajanja i broj službenog lista dodati kada budu dostupni] o "Prijelaznim i potpuno usklađenim provedbenim mjerama u širokoj primjeni u Zajednici (CIM) sukladno članku 10a. stavku 1. EU ETS direktive", kao i za pomoć u pripremi nacionalnih provedbenih mjera (NIM). Ovaj dokument ne predstavlja službeno stajalište Komisije i nije pravno obvezujući.

Ove se upute temelje na nacrtu koji je pripremio konzorcij konzultanata (Ecofys NL, Fraunhofer ISI, Entec). Pri njegovu nastajanju, u obzir su uzete rasprave tijekom nekoliko sastanaka neslužbene Tehničke radne skupine za referentne vrijednosti u sklopu Radne skupine III Odbora za promjenu klime (CCC), kao i komentari dionika i stručnjaka iz država članica. Na sastanku je Odbora za promjenu klime, održanom 14. travnja 2011. godine, zaključeno da ove smjernice odražavaju mišljenje Odbora.

Upute *ne donose* pojedinosti u svezi postupanja država članica kod izdavanja dozvola za emisije stakleničkih plinova. Prihvaćen je različit pristup među državama članicama pri utvrđivanju granica postrojenja određenih dozvolom za emisije stakleničkih plinova.

1.2 Polazišta Uputa za Provedbene mjere Zajednice

Provedbnim mjerama Zajednice utvrđuju se svojstvene teme za koje su potrebna dodatna objašnjenja ili upute. Upute nastoje obraditi ove teme što je opširnije i jasnije moguće. Komisija smatra potrebnim postići najvišu razinu usklađenosti u primjeni metodologije dodjele za fazu III. Cilj je Uputa za Provedbene mjere Zajednice postići dosljedno tumačenje Provedbenih mjera, poticati usklađenost i spriječiti moguću zloporabu ili narušavanje tržišnog natjecanja unutar Zajednice. U nastavku je naveden cjelovit popis tih dokumenata. Oni obuhvaćaju:

- Upute br. 1 – opće upute: ove upute pružaju sveobuhvatni pregled postupka dodjele i objašnjavaju osnove metodologije dodjele;
- Upute br. 2 – upute za metodologije dodjele: ove upute objašnjavaju na koji način djeluje metodologija dodjele te opisuju njena glavna obilježja;
- Upute br. 3 – upute za prikupljanje podataka: ove upute objašnjavaju koje su podatke operateri dužni dostaviti nadležnim tijelima te kako prikupiti te podatke; isto tako, one slijede strukturu obrasca za unos podataka koga je pripremila Europska komisija.
- Upute br. 4 – upute za verifikaciju podataka koji se prikupljaju sukladno Nacionalnim provedbenim mjerama: ove upute objašnjavaju postupak verifikacije koji se tiče prikupljanja podataka sukladno Nacionalnim provedbenim mjerama¹;
- Upute br. 5 – upute za izloženost značajnom riziku od izmještanja proizvodnje u treće zemlje (carbon leakage): ove upute prikazuju pitanje *izloženosti značajnom riziku od izmještanja proizvodnje u treće zemlje* te kako ono utječe na izračun besplatne dodjele emisijskih jedinica
- Upute br. 6 – upute za prekogranične tokove topline: one objašnjavaju djelovanje metodologija za dodjelu emisijskih jedinica u slučaju prijenosa topline preko 'granica' postrojenja;

¹ Članak 11. Direktive 2003/87/EZ

- Upute br. 7 – upute za nova postrojenja i zatvaranja postrojenja: ove su upute namijenjene za objašnjenje pravila dodjele za nova postrojenja, kao i postupanja u slučaju zatvaranja postrojenja;
- Upute br. 8 – upute za otpadni plin i podpostrojenja s procesnim emisijama: ovaj dokument donosi objašnjenje metodologije dodjele kod podpostrojenja s procesnim emisijama, posebice što se tiče obrade otpadnog plina;
- Upute br. 9 – sektorski specifične upute: ove upute donose opširan opis referentnih vrijednosti za proizvod kao i granice sustava svake referentne vrijednosti za proizvod navedne u CIM-u.

Ovaj niz dokumenata nadopunjuje ostale Upute koje je izdala Europska komisija u odnosu na fazu III. EU ETS-a, koji uključuju:

- Upute za tumačenje Priloga I. EU ETS direktive (izuzev zračnog prijevoza), te
- Upute za prepoznavanje proizvođača električne energije.

Pozivanje ovoga dokumenta na određene članke odnosi se uglavnom na revidiranu Direktivu i Provedbene mjere Zajednice.

1.3 Primjena dokumenata s uputama

Ovi dokumenti pružaju upute za provedbu nove metodologije dodjele emisijskih jedinica tijekom faze III. EU ETS-a, s početkom 2013. godine: države članice mogu primijeniti ove upute u postupku prikupljanja podataka sukladno članku 7. CIM-a u svrhu sastavljanja popisa postrojenja te izračuna svake dodjele besplatnih emisijskih jedinica koju treba utvrditi radi Nacionalnih provedbenih mjera (NIM), sukladno članku 11. stavku 1. Direktive 2003/87/EZ.

1.4 Djelokrug ovih Uputa

Ovaj dokument s općim uputama objašnjava glavna načela i postupke nove metodologije dodjele, ne baveći se specifičnim pitanjima. On pruža kratak prikaz postupaka nastanka NIM-a i opisuje glavna obilježja metodologije dodjele.

1.5 Dodatna potpora

Pored Uputa, nadležnim je tijelima država članica na raspolaganju dodatna potpora u obliku ureda za pomoć putem telefona i internetske stranice Europske komisije, s popisom svih Uputa, 'često postavljanim pitanjima' i korisnim referencama:

http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/benchmarking_en.htm.

2 Cilj

Opširnijom predstavljajući nove metodologije dodjele emisijskih jedinica prethode osnovne informacije koje pomažu u razumijevanju kako je nova metodologija dodjele emisijskih jedinica u fazi III. povezana sa i različita od metodologije dodjele primijenjene u prethodnim fazama.

Izmjenjena je i dopunjena EU ETS direktiva objavljena 5. lipnja 2009. godine. Njena se važna sastavnica odnosi na širokom Zajednici usklađenu metodu dodjele emisijskih jedinica prema kojoj bi "dražba bila osnovno načelo dodjele budući da je najjednostavnija i općenito se smatra ekonomski najisplativijim sustavom"².

Sukladno revidiranoj Direktivi, dodjela se besplatnih emisijskih jedinica ne vrši za proizvodnju električne energije, izuzev za proizvodnju električne energije iz otpadnih plinova³.

Isto tako, dodjela će se besplatnih emisijskih jedinica vršiti postrojenjima za hvatanje, cjevovima za distribuciju, ili subjektima za skadištenje ugljičnog dioksida.

Za druge emisije, primijenjuje se prijelazna dodjela besplatnih emisijskih jedinica temeljem *ex-ante* mjerila u širokoj primjeni u Zajednici. To znači:

- za proizvode s referentnom vrijednošću za proizvod, količina se besplatno dodjeljenih emisijskih jedinica temelji na specifičnim emisijama na razini proizvoda;
- pojam 'prijelazna' znači da dodjela besplatnih emisijskih jedinica u početku iznosi 80 % količine određene putem Provedbenih mjera Zajednice i svake se godine smanjuje za jednaku količinu sve do završene besplatne dodjele od 30 % u 2020. godini, s ciljem postizanja 0 % (odnosno, bez dodjele besplatnih emisijskih jedinica) u 2027. godini;
- izuzeća vrijede za postrojenja u sektorima koja su izložena značajnom riziku istjecanja ugljika, odnosno "gdje postoji rizik povećanja emisija stakleničkih plinova u trećim zemljama gdje gospodarski subjekti nisu podložni usporednim ograničenjima vezanim za ugljik"⁴; tim će postrojenjima biti dodjeljene besplatne emisijske jedinice u iznosu od 100 % od količine određene putem Provedbenih mjera Zajednice.

Faza III. je uspostavljena kako bi stvorila pravedne uvjete za sve sektore i postrojenja. Tablica u nastavku sažeto prikazuje glavne razlike u pristupu.

Tablica 1: Glavne razlike između EU ETS-a u fazi I. i II. u odnosu na fazu III. (navedene su samo glavne metode)

Faza I. i II.	Faza III.
Nacionalna gornja granica emisijskih jedinica Fiksna gornja granica Razdoblje trgovanja od 3 i 5 godina Ograničena dražba (< 4 %) Dodjela besplatnih emisijskih jedinica za industriju + proizvođače električne energije Dodjela besplatnih emisijskih jedinica temeljem emisija na razini postrojenja Dodjela besplatnih emisijskih jedinica temeljem povijesnih emisija Pravna osnova: ▪ Direktiva 2003/87/EZ▪ nacionalni alokacijski planovi▪ odluke Eurpske komisije o nacionalnim alokacijskim planovima▪ nacionalne odluke o dodjeli	Gornja granica za područje EU-a Fiksna gornja granica koja se smanjuje godišnje Razdoblje trgovanja od 8 godina Dražba značajnih razmjera Prijelazna dodjela besplatnih emisijskih jedinica za industriju i emisije vezane za toplinu (ali ne za proizvodnju električne energije) Dodjela besplatnih emisijskih jedinica temeljem specifičnih emisija na razini proizvoda Besplatne emisijske jedinice izračunate kroz referentne vrijednosti Pravna osnova: ▪ revidirana Direktiva 2003/87/EZ▪ Provedbene mjere Zajednice (CIM)▪ Nacionalne provedbene mjere (NIM)

² Direktiva 2009/29/EZ, uvodna izjava 15.

³ Članak 10a. stavak 1. revidirane ETS direktive

⁴ Direktiva 2009/29/EZ, uvodna izjava 24.

Ukupna će se gornja granica emisijskih jedinica smanjivati za 1,74 % godišnje u usporedbi s prosječnom godišnjom količinom emisijskih jedinica koje su izdale države članice u drugom razdoblju trgovanja: kao polazište, uzet će se središnje razdoblje između 2008. i 2012. godine (npr. 2010. godina). To će godišnje smanjenje dovesti do 21 % smanjenja emisija u 2020. godini u usporedbi s 2005. godinom⁵.

Količina besplatnih emisijskih jedinica bit će značajno smanjena u odnosu na prethodne faze, budući da proizvođači električne energije više nisu prihvatljivi zbog svoje proizvodnje električne energije.

⁵ Članak 9. revidirane ETS direktive

3 Opis postupka dodjele

Slika 1. prikazuje glavni postupak koji dovodi do konačne godišnje količine besplatnih emisijskih jedinica za postrojenja.

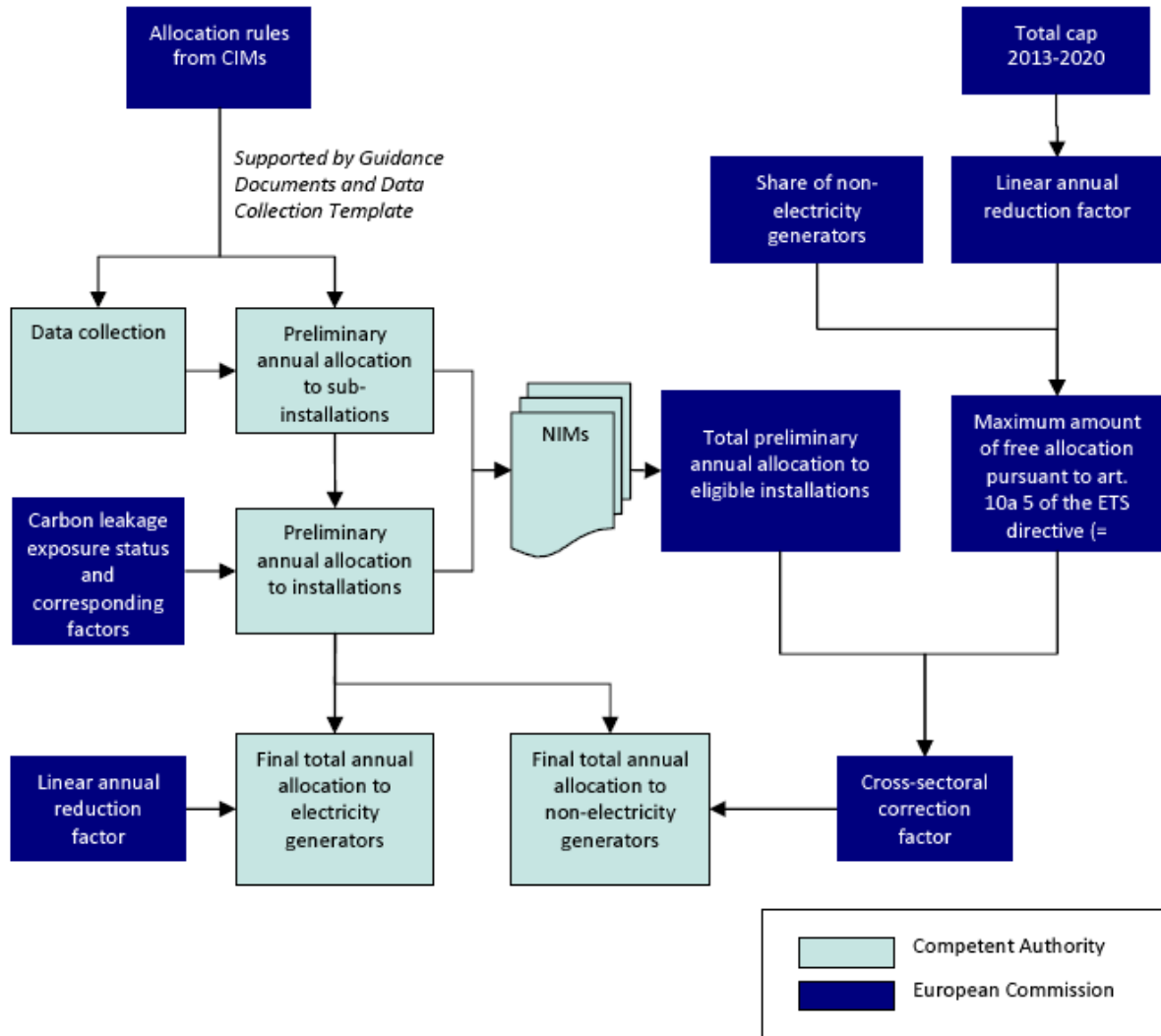

Figure 1: Process diagram of determination of final free allocation to installation

Slika 1: Dijagram postupka određivanja konačne dodjele besplatnih emisijskih jedinica postrojenjima

LEGENDA:

Kućice svjetlo plave boje – nadležno tijelo

Kućice tamno plave boje – Europska komisija

Allocation rules from CIMs = pravila za dodjelu prema CIM-u

Supported by Guidance Documents and Data Collection Template = uz pomoć dokumenata s uputama i obrasca za unos podataka

Data collection = prikupljanje podataka

Preliminary annual allocation to sub-installations = preliminarna godišnja dodjela podpostrojenjima

Preliminary annual allocation to installations = preliminarna godišnja dodjela postrojenjima

Carbon leakage exposure status and corresponding factors = status izloženosti istjecanju ugljika i sukladni čimbenici

Final total annual allocation to electricity generators = konačna ukupna dodjela emisijskih jedinica proizvođačima el. energije

Final total annual allocation to non- electricity generators = konačna ukupna dodjela emisijskih jedinica postrojenjima koja ne proizvode električnu energiju

Linear annual reduction factor = linearni faktor godišnjeg smanjenja

NIMs = nacionalne provedbene mjere

Total cap 2013-2020 = ukupna gornja granica emisijskih jedinica za razdoblje 2013.-2020. godine

Linear annual reduction factor = linearni faktor godišnjeg smanjenja

Share of non-electricity generators = udio postrojenja koja ne proizvode električnu energiju

Maximum amount of free allocation pursuant to Art. 10a (5) of ETS Directive = maksimalna količina dodjeljenih besplatnih emisijskih jedinica sukladno članku 10a. stavku 5. ETS direktive

Total preliminary annual allocation to eligible installations = ukupna preliminarna godišnja dodjela prihvatljivim postrojenjima

Cross-sectoral correction factor = međusektorski faktor korekcije

Polazište postupka su takozvane CIM ("Potpuno usklađene provedbene mjere u širokoj primjeni u Zajednici")⁶, odnosno odluka o metodi dodjele emisijskih jedinica koju je donijela EK-a, a koja objašnjava osnovne elemente usklađene metodologije dodjele u fazi III. Provedbene mjere Zajednice navode:

- kriterije prihvatljivosti za dodjelu
- definicije podpostrojenja (koje određuju kako, prema potrebi, postrojenje podijeliti na različita podpostrojenja)
- pravila određivanja povijesnih razina aktivnosti po podpostrojenju
- granice sustava podpostrojenja i referentne vrijednosti
- pravila primjene faktora izloženosti istjecanju ugljika
- pravila u slučaju prekograničnih tokova topline
- pravila verifikacije.

Temeljem CIM-a, zadatak je nadležnog tijela izračunati preliminarnu godišnju dodjelu na razini podpostrojenja. EK je osigurala obrazac koji olakšava prikupljanje podataka.

Temeljem prikupljenih podataka, svaka država članica objavljuje i Europskoj komisiji dostavlja popis **svih** postrojenja-obveznika obuhvaćenih ETS direktivom na svom teritoriju, kao i svaku dodjelu besplatnih emisijskih jedinica pojedinom postrojenju. U daljem tekstu taj popis nazivamo NIM (Nacionalne provedbene mjere). NIM će sadržavati:

- preliminarni broj godišnjih emisijskih jedinica besplatno dodjeljenih **podpostrojenjima** (za podpostrojenja s referentnim vrijednostima za proizvod, toplinu i gorivo to je referentna vrijednost umnožena s razinom povijesne aktivnosti)
- preliminarni godišnji broj besplatno dodijeljenih emisijskih jedinica po **podpostrojenju** pomnožen s odgovarajućim faktorom izloženosti istjecanju ugljika
- preliminarnu ukupnu godišnju količinu besplatno dodijeljenih emisijskih jedinica **po postrojenju** (tj. zbroj preliminarne ukupne godišnje količine emisijskih jedinica po podpostrojenju).

Popis NIM-a također uključuje i postrojenja razvrstana kao proizvođači električne energije⁷ kao i takozvane 'male emitere' iz članka 27. Direktive 2003/87/EZ.

Za pomoć i opširne upute kako izračunati ove vrijednosti vidi Upute br. 2 za metodologije dodjele.

EK će prikupiti nacionalne provedbene mjere svih država članica i usporediti preliminarnu godišnju količinu emisijskih jedinica (prije primjene faktora istjecanja ugljika) dodijeljenih

⁶ Odluka Komisije kojom se određuju prijelazna pravila u širokoj primjeni u Zajednici za usklađenu dodjelu besplatnih emisijskih jedinica sukladno članku 10a. Direktive 2003/87/EZ

⁷ Za razvrstavanje proizvođača električne energije, molimo pogledajte 'Smjernice za utvrđivanje proizvođača električne energije' o kojima je raspravljala Europska komisija i države članice 18. ožujka 2010. godine

postrojenjima koja nisu proizvođači električne energije u trećem razdoblju trgovanja s količinom emisijskih jedinica izračunatom sukladno članku 10a. stavku 5. ETS direktive. Prema potrebi, moguće je primijeniti međusektorski faktor korekcije. U slučaju primjene, taj bi faktor bio isti za sva postrojenja prepoznata kao proizvođači električne energije. Potreba primjene tog faktora i njegova vrijednost mogu biti različiti za različite godine tijekom trećeg razdoblja trgovanja.

Preliminarna bi se ukupna godišnja količina emisijskih jedinica besplatno dodijeljenih po postrojenju kako je odredilo relevantno nadležno tijelo mogla, stoga, razlikovati od konačne ukupne količine besplatno dodijeljenih emisijskih jedinica: za postrojenja prepoznata kao ona koja ne proizvode električnu energiju mogao bi se primijeniti međusektorski faktor korekcije, dok za postrojenja koja proizvode električnu energiju vrijedi linearni faktor. U tom smislu, za postrojenja koja nisu proizvođači električne energije, konačna bi se dodjela mogla odrediti tek kada se utvrdi potreba i vrijednost međusektorskog faktora korekcije.

4 Relevantna postrojenja

Ovaj odjeljak donosi opći pregled postrojenja koja su prihvatljiva za fazu III. EU ETS-a.

4.1 Koja su postrojenja obuhvaćena NIM-om?

Nacionalne provedbene mjere (NIMs) navode popis svih "obveznika" EU ETS-a⁸, tj. postrojenja koja:

- pripadaju sektorima obuhvaćenim fazom III. EU-ETS-a⁹: kako biste bili sigurni da je postrojenje obuhvaćeno ETS-om, molimo pogledajte Upute za tumačenje Priloga I. EU ETS direktive (s izuzetkom zračnog prijevoza), Odbora za promjenu klime (CCC), od 18. ožujka 2010. godine;

TE

- su ishodila dozvolu za emisije stakleničkih plinova, ili već obavljaju djelatnost ishodivši sve bitne dozvole te ispunjavajući sve sukladne kriterije prije 30. ožujka 2011. godine.

Male je emitere, za koje države članice mogu sukladno članku 27. EU ETS direktive donijeti odluku o isključenju iz EU ETS-a, također potrebno popisati. Ukoliko Komisija procijeni i, prema potrebi, odbije takva izuzeća, te je male emitere potrebno odmah uključiti kao postrojenja obuhvaćena EU ETS-om.

Postrojenja koja se u sustav trgovanja emisijskim jedinicama uključe nakon 30. lipnja 2011. godine, takozvana nova postrojenja¹⁰, nisu obuhvaćena NIM-om.

4.2 Komu se dodjeljuju besplatne emisijske jedinice?

Sva su NIM-om obuhvaćena postrojenja u načelu prihvatljiva za dodjelu besplatnih emisijskih jedinica, osim postrojenja koja proizvode samo električnu energiju, ili postrojenja koja obavljaju hvatanje, prijevoz ili skladištenje CO₂.

Za dodatne pojedinosti o kriterijima prihvatljivosti, pogledajte odgovarajuće upute, odnosno:

- za otpadne plinove, pogledajte Upute br. 8, koje se posebice odnose na otpadne plinove
- za spaljivanje na baklju i sigurnosno spaljivanje na baklju, pogledajte Upute br. 2 za metodologije dodjele
- za prihvatljivost topline za referentnu vrijednost za toplinu, pogledajte Upute br. 2 za metodologije dodjele
- za prihvatljivost goriva za referentnu vrijednost za gorivo, pogledajte Upute br. 2 za metodologije dodjele
- za prihvatljivost procesnih emisija, pogledajte Upute br. 2 za metodologije dodjele.

Čak i kada su neprihvatljiva za dodjelu besplatnih emisijskih jedinica, postrojenja koja proizvode samo električnu energiju ili postrojenja koja obavljaju hvatanje, prijevoz i skladištenje CO₂ uvrštavaju se na popis NIM-a.

⁸ Za službenu definiciju obveznika vidi članak 3. točku a CIM-a (Odluka Komisije kojom se određuju prijelazna pravila u širokoj primjeni u Zajednici za usklađenu dodjelu besplatnih emisijskih jedinica sukladno članku 10a. Direktive 2003/87/EZ)

⁹ Vidi djelatnosti navedene u Prilogu I. revidirane EU-ETS direktive ili su, sukladno članku 24., prvi puta priključene

¹⁰ Za definiciju 'novog postrojenja', molimo pogledajte članak 3. točku h Direktive 2003/87/EZ

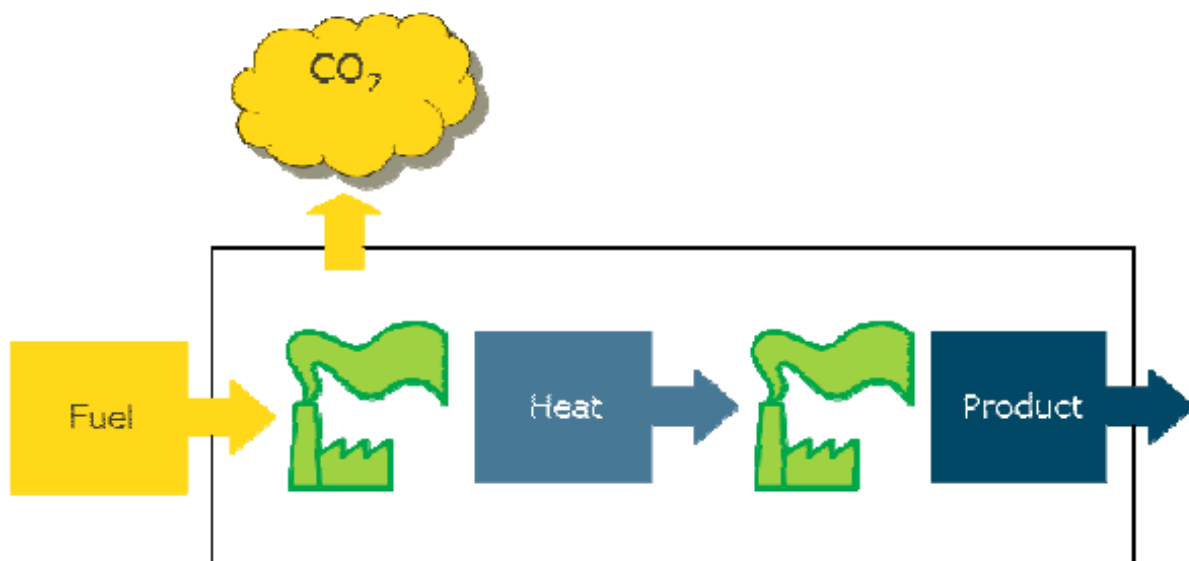
“Novim postrojenjima”, koja nisu obuhvaćena NIM-om, također se mogu dodijeliti besplatne emisijske jedinice. Upute br. 7 za nova postrojenja i zatvaranja postrojenja donose dodatna objašnjenja po pitanju definicije i posebnih pravila vezanih za nova postrojenja.

5 Metodologije dodjele

Ovaj odjeljak donosi opći pregled metodologija dodjele. Za opširnija objašnjenja, vidi Upute br. 2 za metodologije dodjele, Upute br. 5 za značajni rizik od izmještanja proizvodnje u treće zemlje i Upute br. 3 za prikupljanje podataka.

5.1 Pregled metodologija

Općenito, industrijski postupci proizvodnje imaju gorivo i/ili toplinu kao unos/ulaz, a proizvod i/ili toplinu kao izlazni učinak (slika 2)¹¹.

LEGENDA:
Fuel = gorivo
Heat = toplina
Product = proizvod

Slika 2: Opći prikaz industrijskog proizvodnog postupka

Svakom će postrojenju prihvatljivom za dodjelu besplatnih emisijskih jedinica (vidi odjeljak 4.2) biti izvršena dodjela temeljem najmanje jedne od sljedećih metodologija:

1. **primjena vrijednosti za proizvod** (t CO₂ / t proizvoda); dodjela se temelji na proizvodnji proizvoda
2. **primjena vrijednosti za toplinu** (t CO₂ / TJ potrošene topline); dodjela se temelji na količini potrošene mjerljive topline¹²
3. **primjena vrijednosti za gorivo** (t CO₂ / TJ potrošenog goriva); dodjela se temelji na količini potrošenog goriva.
4. **pristup vezan za procesne emisije**; dodjela iznosi 97,00 % povijesnih emisija.

¹¹ Električna energija također može podrazumijevati i ulaznu energiju za proizvodni postupak koja, međutim, u smislu besplatne dodjele emisijskih jedinica u većini slučajeva nije bitna. Izuzetak se u smislu ovoga pravila odnosi na potrošnju električne energije u proizvodnim postupcima obuhvaćenim referentnim vrijednostima za proizvod gdje je pitanje električne energije i goriva promjenjivo. Za više informacija o ovoj temi vidi odjeljak 3.1 Uputa br. 2 za metodologije dodjele.

¹² Za definiciju mjerljive topline vidi Prilog B

Primjenom ovih metodologija, može se izračunati preliminarni godišnji broj emisijskih jedinica po podpostrojenju za sve izvore emisija u EU-ETS-u koji su prihvatljivi za dodjelu besplatnih emisijskih jedinica. Tablica 2. sažeto prikazuje opće karakteristike svake metodologije dodjele. Isto tako, tablica pokazuje kada i koju metodologiju valja primijeniti. Pravilna primjena metodologija osigurava da sve emisije budu pokrivene isključivo jednom metodologijom. Za opširniji prikaz uvjeta primjene metodologija dodjele emisijskih jedinica upućujemo na Upute br. 2.

Tablica 2: Obilježja metodologija dodjele emisijskih jedinica

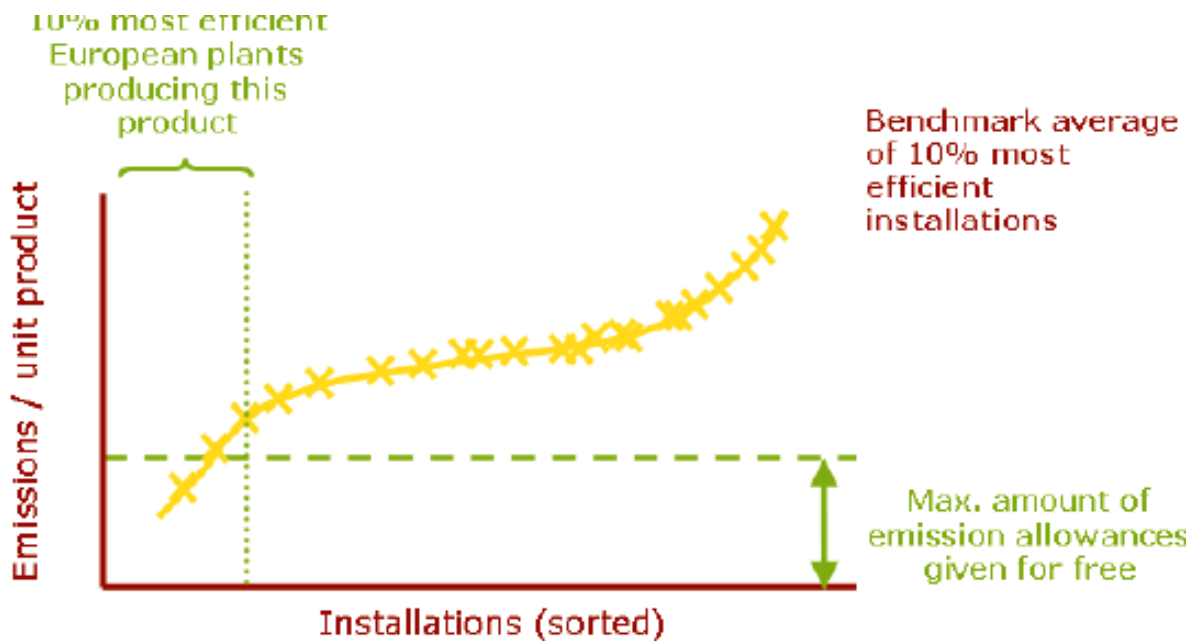
Metodologija	Vrijednost	Jedinica	Uvjeti	Relevantne emisije
Referentna vrijednost za proizvod	Vidi Prilog I. CIM-a	t CO ₂ / t jedinica proizvoda	- Referentna vrijednost za proizvod – dostupna	Emisije unutar granica sustava vezane za proizvod, je kako je navedeno u Prilogu I. CIM-a
Referentna vrijednost za toplinu	62,3	t CO ₂ / TJ	- Referentna vrijednost za proizvod nije dostupna - Toplina je mjerljiva	Emisije vezane za proizvodnju utrošene mjerljive topline, nisu pokrivena referentnom vrijednošću za proizvod
Referentna vrijednost za gorivo	56,1	t CO ₂ / TJ goriva	- Referentna vrijednost za proizvod nije dostupna - Toplina nije mjerljiva - Gorivo sagorjelo	Emisije koje potječu iz sagorijevanja goriva; nisu obuhvaćene referentnom vrijednošću za proizvod ili toplinu
Pristup vezan za procesne emisije	97,00 % povijesnih emisija (t CO ₂)		- Referentna vrijednost za proizvod nije dostupna - Toplina nije mjerljiva - Emisije ne proizlaze iz izgaranja goriva - Emisije su 'procesne emisije' ¹³	Sve emisije postrojenja koje nisu obuhvaćene prethodnim pristupima, izuzev neprihvatljivih emisija

Bez obzira na primijenjenu metodologiju dodjele, poboljšanja će energetske učinkovitosti bilo gdje u proizvodnom postupku kao rezultat imati manju potrošnju topline ili goriva po toni proizvoda, dovodeći do manje emisija po toni proizvoda.

5.2 Polazište za referentne vrijednosti za proizvod

Besplatna će se dodjela emisijskih jedinica u mogućoj mjeri temeljiti na *ex-ante* referentnim vrijednostima za proizvod u širokoj primjeni u Zajednici. Referentna se vrijednost za proizvod definira kao prosjek od 10 % najučinkovitijih postrojenja koja ispuštaju stakleničke plinove, u smislu metričkih tona CO₂ ispuštenog po toni proizvoda na europskoj razini tijekom 2007. i 2008. godine (vidi sliku 3.).

¹³ Sukladno članku 3. točki h Odluke Komisije o referentnim vrijednostima, koju je Odbor za promjenu klime usvojio 15. prosinca. Za više pojedinosti, molimo također pogledajte Upute za metodologiju dodjele.

Slika 3: Određivanje visine referentne vrijednosti za proizvod

LEGENDA:

Emissions/unit product = emisije/jedinica proizvoda

Installations (sorted) = postrojenja (razvrstana)

10% most efficient European plants producing this product = 10 % najuspješnijih europskih postrojenja koja proizvode ovaj proizvod

Benchmark average of 10 % most efficient installations = prosječna referentna vrijednost od 10 % najuspješnijih postrojenja

Max. amount of emission allowances given for free = najveći iznos besplatno dodijeljenih emisijskih jedinica

Referentne vrijednosti za proizvod nisu razvrstane prema tehnologiji, mješavini goriva, veličini, starosti, klimatskim okolnostima ili kakvoći sirovina koje se tiču postrojenja koja proizvode određeni proizvod.

Komisija se posavjetovala s relevantnim dionicima, uključujući predmetne sektore, pri utvrđivanju popisa proizvoda za koje treba primijeniti referentne vrijednosti. Konačan popis, koji se nalazi u Prilogu I. CIM-a, sadržava 52 proizvoda iz 21 sektora i (prema procjeni) pokriva oko 80 % besplatne dodjele. Isti popis također sadržava i definicije granica sustava te definicije proizvoda.

Preliminarni je godišnji broj emisijskih jedinica u okviru pristupa s referentnom vrijednošću za proizvod izračunat množenjem veličine referentne vrijednosti s odgovarajućom razinom povijesne aktivnosti.

Za ukupnu godišnju količinu besplatno dodijeljenih emisijskih jedinica, primjenjuju se drugi faktori (vidi odjeljak 4.4).

Dodatne je smjernice moguće pronaći u Uputama br. 3 za prikupljanje podataka, Uputama br. 2 za metodologije dodjele, te Uputama br. 9 vezanim za pitanja posebnosti različitih sektora.

5.3 Podjela na podpostrojenja

Da bi se odgovarajuća metoda dodjele primijenila valjano i po odgovarajućem redoslijedu, postrojenja moraju često biti podijeljena na tzv. podpostrojenja.

Podpostrojenje podrazumijeva sve unose/ulaze, izlazne učinke i prateće emisije vezane za točno određeni oblik dodjele. Granice podpostrojenja nisu nužno određene fizičkim granicama proizvodne jedinice¹⁴. Ti bi unosi i izlazni učinci morali uzeti u obzir samo bitne tokove izvora¹⁵, navedene u, ukoliko postoji¹⁶, planu praćenja sukladno Smjernicama za praćenje i izvješćivanje. To znači da se tokovi izvora povezani s djelatnostima koje nisu obuhvaćene ETS-om ili plinovima neće uzimati u obzir prilikom podjele postrojenja na podpostrojenja. Za podjelu postrojenja na podpostrojenja potrebno je opširno znanje o djelokrugu ETS-a i Smjernicama za praćenje i izvješćivanje. Upute br. 2 za metodologije dodjele donose dodatne informacije o ovoj temi.

Ukoliko postrojenje proizvodi više o jednog proizvoda s referentnom vrijednošću za proizvod (uz pretpostavku da ima n-broj primijenjenih referentnih vrijednosti za proizvod), tada treba odrediti i n-broj podpostrojenja, s granicama sustava svakog podpostrojenja koje se podudaraju s granicama odnosnih referentnih vrijednosti. Za ova je podpostrojenja potrebno primijeniti metodologiju vezanu za referentnu vrijednost za proizvod.

Preostali se dio postrojenja (odnosno, dio za koji referentna vrijednost za proizvod ne vrijedi) može podijeliti na najviše 6 podpostrojenja: jedno podpostrojenje za koje se smatra da je izloženo i jedno za koje se smatra da nije izloženo istjecanju ugljika, za svaku nadomjesnu metodologiju (vidi i odlomak 5.4.1), kako prikazuje tablica u nastavku.

Tablica 3: Maksimalan broj mogućih podpostrojenja u slučaju nadomjesnih pristupa

Metodologija dodjele Bez istjecanja ugljika	Značajni rizik od izmještanja proizvodnje u treće zemlje	
Referentna vrijednost za toplinu	1	1
Referentna vrijednost za gorivo	1	1
Pristup vezan za procesne emisije	1	1

U načelu, toplina je prihvatljiva za besplatnu dodjelu ukoliko se može smatrati obuhvaćenom ETS-om te ukoliko nije proizvedena putem električnih kotlova. To se posebice odnosi na mjerljivu toplinu (proces izgaranja ili egzotermički proces proizvodnje) izravno vezanu za tokove izvora koje sadržava plan praćenja postrojenja obuhvaćenog ETS-om.

Iznimke od ovoga pravila su sljedeće:

- izvoz ili potrošnja topline proizvedene u procesu proizvodnje dušične kiseline nije prihvatljiv za besplatnu dodjelu jer je ova toplina već uzeta u obzir u referentnoj vrijednosti za dušičnu kiselinu (vidi čl. 10. stavak 6. CIM-a)
- potrošnja topline koju proizvodi postrojenje koje nije obuhvaćeno ETS-om ili uređaj (koji nije obuhvaćen dozvolom za emisije stakleničkih plinova) nije prihvatljiv za besplatnu dodjelu (vidi čl. 9. stavak 3. i čl. 13. CIM-a).

Izvoz ili potrošnja topline koja se koristi za proizvodnju električne energije nije prihvatljiva za besplatnu dodjelu. (vidi čl. 3. točku c i 9. stavak 3. CIM-a)

¹⁴ Vidi CIM za službene definicije četiri vrste podpostrojenja: podpostrojenje s referentnom vrijednošću za proizvod (čl. 3. točka b), podpostrojenje s referentnom vrijednošću za toplinu (čl. 3. točka c), podpostrojenje s referentnom vrijednošću za gorivo (čl. 3. točka d) i podpostrojenje s procesnim emisijama (čl. 3. točka h)

¹⁵ "tok izvora" podrazumijeva specifičnu vrstu goriva, sirovina ili proizvoda koji povećavaju emisije određenih stakleničkih plinova na jednom ili više izvora emisija, kao rezultat potrošnje ili proizvodnje

¹⁶ postrojenjima čije su se granice promijenile sukladno revidiranoj Direktivi 2003/87/EZ plan se praćenja ne može odobriti prije podnošenja popisa NIM-a

Značajni rizik od izmještanja proizvodnje u treće zemlje : zašto su moguće dva podpostrojenja prema nadomjesnom pristupu?

Zamislite postrojenje za proizvodnju mliječnih proizvoda s kotlom koji proizvodi mjerljivu toplinu, kako za potrebe postupka proizvodnje mlijeka u prahu (za koji se, u smislu Odluke EK-a 2010/2/EU¹⁷, smatra da je izložen istjecanju ugljika), tako i za postupak sterilizacije tekućeg mlijeka (za koji se, u smislu Odluke EK-a 2010/2/EU¹⁸ smatra da nije izložen istjecanju ugljika). Niti jedan od proizvoda nije pokriven referentnom vrijednošću za proizvod stoga, ukoliko je moguće, treba primijeniti metodologiju referentne vrijednosti za toplinu. Budući da se u ovim postupcima proizvodnje troši mjerljiva toplina, ovaj je nadomjestan pristup svakako primjenjiv. Međutim, toplinu troše dva proizvodna postupka za koje se primjenjuju dva različita statusa izloženosti istjecanju ugljika. Stoga, potrošena se toplina (koju je proizveo kotao) mora razdijeliti na dva podpostrojenja: jedno za svaki status izloženosti istjecanju ugljika¹⁹. Osim toga, definicija 'podpostrojenje vezano za referentnu vrijednost za toplinu' se odnosi na sve ulaze/unose, izlazne učinke i pripadajuće emisije podpostrojenja (vidi članak 3. točku c CIM-a).

U tom smislu, sukladno definiciji, sve te tokove treba okupiti pod jednim podpostrojenjem, ili najviše dva ukoliko vrijede dva različita statusa izloženosti istjecanju ugljika. Isto vrijedi i za druge nadomjesne pristupe, što dovodi do maksimalnog broja n+6 podpostrojenja.

Za pojedinih o tome kako primijeniti ključ za raspodjelu, odnosno pripisati aktivnosti većem broju podpostrojenja, vidi Upute br. 3 za prikupljanje podataka.

Posebnu je pozornost potrebno obratiti na sljedeće:

- ne smije biti preklapanja između podpostrojenja (odnosno, dvostrukog računanja)
- u obzir se moraju uzeti svi pripadajući ulazi (gorivo, toplina, itd.) i izlazni učinci (proizvodi, toplina, električna energija, itd.).

5.4 Faktori korekcije

Preliminarna se godišnja količina za dodjelu, određena na razini podpostrojenja, može sniziti za nekoliko faktora korekcije, koji su ukratko opisani u nastavku.

5.4.1 Faktor izloženosti istjecanju ugljika

Opširnija se pojašnjenja mogu naći u Uputama br. 5 za značajni rizik od izmještanja proizvodnje u treće zemlje .

Preliminarna se godišnja količina emisijskih jedinica množi s takozvanim "faktorom izloženosti istjecanju ugljika" (CLEF).

Komisija je sastavila popis sektora i podsektora za koje se smatra da su izloženi značajnom riziku istjecanja ugljika²⁰. Faktor izloženosti istjecanju ugljika (CLEF) koji se primjenjuje za dodjelu ovim sektorima iznosi 1,00 za sve godine.

Za dodjelu sektorima koji nisu na ovom popisu, faktor izloženosti istjecanju ugljika iznosi 0,80 u 2013. godini, spuštajući se na 0,30 u 2020. godini. To znači da postrojenja koja pripadaju ovim

¹⁷ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32010D0002:EN:NOT>

¹⁸ Ibid.

¹⁹ Ukoliko najmanje 95 % ukupno potrošene topline u postrojenju ima isti status istjecanja ugljika, može se pretpostaviti da i preostala količina potrošene topline (5% ili manje) ima isti status istjecanja ugljika. Isto "de minimis" pravilo vrijedi za podpostrojenja s referentnom vrijednošću za gorivo, kao i ona s procesnim emisijama. Pravilo je opširnije objašnjeno u Uputama br. 5 za značajni rizik od izmještanja proizvodnje u treće zemlje

²⁰ Imajte na umu da popis vrijedi samo za 2013. i 2014. godinu. Za potrebe izračuna NIM-a, treba pretpostaviti da popis sektora i podsektora također vrijedi i za razdoblje između 2015. i 2020. godine

sektorima svake godine primaju manje emisijskih jedinica nego prethodne godine. Stoga, operateri tih postrojenja moraju kupovati sve više emisijskih jedinica kako bi zadovoljili uvjete (uz pretpostavku iste količine emisija tijekom predmetnih godina).

Tablica 4. donosi pregled faktora izloženosti istjecanju ugljika

Tablica 4. Pregled faktora izloženosti istjecanju ugljika

Godina	2013.	2014.	2015.	2016.	2017.	2018.	2019.	2020.
Faktor izloženosti (CLEF) za značajan rizik istjecanja ugljika (CL)	1	1	1	1	1	1	1	1
CLEF za manje značajan CL rizik ²¹	0.8000	0.7286	0.6571	0.5857	0.5143	0.4429	0.3714	0.3000

Nakon primjene faktora izloženosti istjecanju ugljika, potrebno je primijeniti ili međusektorski faktor korekcije, ili linearni faktor redukcije.

5.4.2 Međusektorski faktor korekcije

Ukoliko je potrebno, na sva je postrojenja koja nisu prepoznata kao 'proizvođači električne energije', potrebno primijeniti međusektorski faktor korekcije.

Međusektorski bi faktor korekcije mogao biti potreban u svrhu osiguranja da ukupna količina besplatno dodijeljenih emisijskih jedinica postrojenjima koja nisu proizvođači električne energije ne prelazi maksimalnu količinu za besplatnu dodjelu sukladno članku 10a. stavku 5. revidirane ETS direktive²². Preliminarna bi besplatna količina za dodjelu stoga mogla biti različita od konačne besplatne količine koju će zaprimiti operateri.

Potrebu za međusektorskim faktorom korekcije, a ukoliko je nužno i vrijednost, procijenit će Komisija po primitku svih nacionalnim provedbenih mjera, temeljem preliminarnе besplatne dodjele, a prije primjene faktora istjecanja ugljika. U slučaju primjene, međusektorski bi faktor korekcije bio podjednak za sva postrojenja. Potreba za međusektorskim faktorom korekcije i njegova vrijednost mogu biti različite u različitim godinama tijekom trećega razdoblja trgovanja.

Vidi također dio 2. ovih Uputa i dio 6. Uputa br. 2 za formulu primjene međusektorskog faktora korekcije.

5.4.3 Linearni faktor redukcije

Sukladno članku 9. revidirane Direktive, ukupna će se količina besplatno dodijeljenih emisijskih jedinica smanjivati svake godine od 2013. linearno, za faktor od 1,74 %. Za postrojenja koja su prepoznata kao "proizvođači električne energije", kao i za nova postrojenja, preliminarna će se ukupna godišnja količina emisijskih jedinica za dodjelu stoga smanjivati svake godine za 1,74 % preliminarnе ukupne godišnje količine emisijskih jedinica za dodjelu s 2013. kao referentnom godinom.

²¹ Vrijednosti se CLEF-a (k) u slučaju kada nema izloženosti za svaku godinu k (od 2013. sve do 2020. godine) izračunavaju na sljedeći način:

$$\text{CLEF}(k) = 0,5/7 * (2020 - k) + 0,3$$

²² Maksimalna količina emisijskih jedinica za besplatnu dodjelu sukladno čl. 10a stavku 5. revidirane ETS direktive = ukupna gornja granica ETS-a *

(1 – udio emisija iz postrojenja koja proizvode električnu energiju, te od hvatanja, prijevoza i skladištenja u odnosu na ukupne emisije)

Formulu za primjenu linearnog faktora redukcije sadrži dio 6. Uputa br. 2.

Reference

- MEMO/08/796, "Questions and Answers on the revised EU Emissions Trading System", Brussels, 17. prosinca 2008.
- Direktiva 2003/87/EZ, revidirana konsolidirana verzija, 25. lipnja 2009.
- Discussion Paper on Allocation Rules - EU ETS post 2012, verzija 3.0 od 20. srpnja 2010.
- Guidance on Interpretation of Annex I of the EU ETS Directive (excl. aviation activities), CCC, 18. ožujka 2010.

Prilog A Ključni datumi iz revidirane EU-ETS direktive

Prosinac 2010.	Pozitivno glasovanje Odbora za promjenu klime (CCC) o CIM-u
Travanj 2011.	Nakon tri mjeseca što su ih Parlament i Vijeće temeljno proučavali, Komisija usvaja potpuno usklađene provedbene mjere za dodjelu emisijskih jedinica u širokoj primjeni u Zajednici ²³
30. lipnja 2011.	Datum koji dijeli “nova postrojenja” i “obveznike”. Vidi dio 3.1 ovih Uputa ²⁴
30. rujna 2011.	Države članice objavljuju i podnose Nacionalne provedbene mjere ²⁵
28. veljače 2013.	Izdavanje postrojenjima prve količine besplatnih emisijskih jedinica trećega razdoblja trgovanja ²⁶

²³ Članak 10a. stavak 1. revidirane ETS direktive

²⁴ Članak 3. točka h revidirane ETS direktive

²⁵ Članak 11. stavak 1. revidirane ETS direktive

²⁶ Članak 11. stavak 2. revidirane ETS direktive

Prilog B Popis definicija

Ovaj prilog donosi popis definicija koncepata koji su bitni za besplatnu dodjelu u fazi III. EU ETS-a. Ovdje navedene definicije su neslužbene definicije, osmišljene radi boljeg razumijevanja. Definicije u ovom Prilogu ne predstavljaju zamjenu za definicije u pravnim tekstovima revidirane EU ETS direktive ili CIM-a i nemaju pravni status.

Emisijska jedinica

Emisijska jedinica za ispuštanje jedne tone ekvivalenta ugljičnog dioksida tijekom točno određenog razdoblja, koje vrijede samo u svrhu ispunjavanja uvjeta revidirane ETS direktive te su prenosive sukladno njenim odredbama.

Djelatnosti Priloga I.

Popis djelatnosti u Prilogu I. revidirane EU ETS direktive, koji utvrđuje “kategorije djelatnosti na koje se primjenjuje Direktiva”. Drugim riječima: Prilog I. utvrđuje djelatnosti i granične vrijednosti koje određuju koja postrojenja treba uključiti u EU ETS sustav Zajednice.

Izgaranje goriva

Svaka oksidacija goriva, bez obzira na koji se način koristi toplina, električna ili mehanička energija, koju je proizveo ovaj postupak, i svaka druga izravno povezana djelatnost, uključujući skrubing otpadnog plina. Vidi i ‘ostala izgaranja goriva’.

Nadležno tijelo

Nadležno tijelo ili tijela imenovana sukladno članku 18. Direktive 2003/87/EZ. Svaka država članica može imati jedno ili više nadležnih tijela.

Proizvođač električne energije

Postrojenje koje je, na dan ili nakon 1. siječnja 2005. godine, proizvelo električnu energiju za prodaju trećoj strani, te u kom se ne odvija niti jedna druga djelatnost navedena u Prilogu I. osim ‘izgaranja goriva’.

EU ETS direktiva

Direktiva 2003/87/EZ, odnedavno izmijenjena i dopunjena Direktivom 2009/29/EZ, te je tako nastala takozvana “revidirana EU ETS direktiva”.

Postrojenje-obveznik

Svako postrojenje obuhvaćeno EU ETS-om, koje nije novo postrojenje.

Postrojenje

Stacionirana tehnička jedinica u kojoj se odvija jedna ili više djelatnosti obuhvaćenih Prilogom I. EU-ETS direktive, kao i svaka druga izravno povezana djelatnost koja ima tehničku vezanost s djelatnostima koje se odvijaju u industrijskom objektu a koja može imati učinak na emisije i onečišćenje.

Mjerljiva toplina

Tokovi mjerljive topline imaju sva u nastavku navedena obilježja:

- oni su neto, što znači da je sadržaj topline u kondenzatu ili prijenosnom mediju koji se vraća opskrbljivaču oduzet
 - tokovi se topline prenose putem poznatih cjevovoda ili kanala
- TE
- tokovi se topline prenose korištenjem medija za prijenos topline, npr. pare, toplog zraka, vode, ulja, tekućih metala ili soli
- I
- tokovi se topline mjere ili bi se mogli mjeriti mjerilom topline (gdje je mjerilom topline svaka sprava koja količinu proizvedene energije može izmjeriti temeljem volumena protoka i temperatura).

Novo postrojenje

- Svako postrojenje koje obavlja jednu ili više djelatnosti navedenih u Prilogu I. Direktive 2003/87/EZ ili djelatnost uključenu u sustav Unije po prvi put sukladno članku 24. Direktive, te koje je ishodilo dozvolu za emisije stakleničkih plinova nakon 30. lipnja. 2011. godine a nije steklo pravo na dozvolu za emisije stakleničkih plinova prije ovoga datuma temeljem članka 3a. točke ii CIM-a.
- Svako postrojenje koje obavlja jednu ili više djelatnosti navedenih u Prilogu I. ili djelatnost koja je uključena u sustav Zajednice sukladno članku 24. stavku 1. ili 2. revidirane ETS direktive, koje je imalo značajno proširenje kapaciteta nakon 30. lipnja 2011. godine, samo utoliko što se tiče toga proširenja.

Operater

Svaka osoba koja upravlja postrojenjem ili ga kontrolira, ili gdje je to nacionalnim propisima predviđeno, kojoj je dodijeljena moć ekonomskog odlučivanja o tehničkom funkcioniranju postrojenja.

Podpostrojenje s procesnim emisijama

Podpostrojenje s procesnim emisijama može biti bilo koje od u nastavku navedenih, kada se emisije odvijaju izvan granica referentne vrijednosti za proizvod:

- emisije drugih stakleničkih plinova osim CO₂ (npr. N₂O za specifične sektore, vidi Prilog I. Direktive 2009/29/EZ za popis djelatnosti za koje su N₂O emisije uključene u EU-ETS za fazu III.)
- emisije CO₂ za svaku od djelatnosti pod točkom i. do vi. navedenih u članku 3. točki h CIM-a
- emisije od izgaranja CO koje ispušta bilo koja djelatnost pod i. do vi., izgara radi proizvodnje topline ili električne energije; u obzir se uzimaju samo emisije koje su dodatne emisijama koje bi nastale kada bi se koristio prirodni plin. Isto tako, u obzir se uzima samo "tehnički iskoristiv sadržaj energije", što znači da se na konačni iznos primjenjuje korekcija temeljem razlike u učinkovitosti između korištenja otpadnog plina i korištenja referentnog goriva; ova se vrsta procesnih emisija odnosi na otpadne plinove; za više uputa o ovoj temi, vidi Upute br. 8 za otpadne plinove.

'Procesne emisije' kako je utvrđeno u Smjernicama za praćenje i izvješćivanje ne podudaraju se nužno s 'procesnim emisijama' određenim kada se radi o podpostrojenjima koja se dijele u svrhu dodjele.

Podpostrojenje

Podpostrojenje podrazumijeva sve ulaze, izlazne učinke i pripadajuće emisije koje se odnose na točno određeni režim dodjele.

Otpadni plinovi

Kada otpadni plinovi nastaju izvan granica referentne vrijednosti za proizvod to su plinovi koji sadrže nepotpuno izgoren ugljik nastao kao rezultat neke od djelatnosti navedenih pod i. do vi. članka 3. točke h CIM. Za uputa o ovoj temi, vidi Upute br. 8 za otpadne plinove.

Prilog C Popis kratica

Adt	Air Dried Tonnes (zrakom sušene tone)
BFG	Blast Furnace Gas (plin visoke peći)
BOFG	Blast Oxygen Furnace Gas (plin bazičnog kisikovog konvertera)
BM	Benchmark (referentna vrijednost)
CA	Competent Authorities (nadležna tijela)
CCS	Carbon Capture and Storage (hvatanje i skladištenje ugljika)
CEMS	Continuous Emissions Monitoring Systems (Sustav trajnog praćenja emisija)
CEN	European Committee for Standardization (Europski odbor za normizaciju)
CHP	Combined Heat and Power (kogeneracija)
CIM	Transitional Community-wide and fully harmonised Implementing Measures pursuant to Article 10a(1) of the EU ETS Directive (Prijelazne potpuno usklađene provedbene mjere u širokoj primjeni u Zajednici sukladno članku 10a. stavku 1. EU ETS direktive)
COG	Coke Oven Gas (plin koksne peći)
CSF	Cross Sectoral Correction Factor (međusektorski faktor korekcije)
CWT	CO ₂ weighted tonne (ponderirana tona CO ₂)
EC	European Commission (Europska komisija)
CLEF	Carbon leakage Exposure Factor (faktor izloženosti istjecanju ugljika)
ETS	Emissions Trading Scheme (sustav trgovanja emisijskim jedinicama, u ovim se dokumentima odnosi na EU-ETS)
EU ETS	European Emissions Trading Scheme (Europski sustav trgovanja emisijskim jedinicama)
GDP	Gross Domestic Product (bruto domaći proizvod)
GHG	Greenhouse Gas (staklenički plin)
HAL	Historical Activity Level (povijesna razina aktivnosti)

IPPC	Integrated Pollution Prevention and Control (Cjelovito sprječavanje i nadzor onečišćenja)
ISO	International Organization for Standardization (Međunarodna organizacija za normizaciju)
MS	Member State (država članica)
MRG	Monitoring and Reporting Guidance (Smjernice za praćenje i izvješćivanje)
MRV	Monitoring, Reporting and Verification (praćenje, izvješćivanje i verifikacija)
NAP	National Allocation Plans (Nacionalni plan alokacije)
NCV	Net Calorific Value (neto kalorična vrijednost)
NIM	National Implementation Measures (Nacionalne provedbene mjere)
RF	Reduction Factor (faktor redukcije)
QA/QC	Quality Assurance / Quality Control (osiguranje kvalitete/kontrola kvalitete)
RCUF	Relevant Capacity Utilization Factor (relevantni faktor iskorištenosti kapaciteta)
SCUF	Standard Capacity Utilization Factor (standardni faktor iskorištenosti kapaciteta)
UCTE	Union for the Co-ordination of Transmission of Electricity (Unija za koordinaciju prijenosa električne energije)
VCM	Vinyl Chloride Monomer (vinil-klor monomer)